

Gordon G. Chang - Ông Biden lùi bước trước sự hung hăng của Trung Quốc

Bài viết được [Viện Gatestone](#) công bố lần đầu tiên

Cấm An biên dịch

22/5/2023

Thủ trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ đương thời Blinken (phải) gặp bà Lưu Diên Đông (Liu Yandong), Phó Thủ tướng Trung Quốc đương thời, tại Hoa Thịnh Đốn vào ngày 24/06/2015. (Ảnh: Chris Kleponis/AFP qua Getty Images)

Bộ Ngoại giao đã trì hoãn việc áp đặt các biện pháp trừng phạt, kiểm soát xuất cảng, và các biện pháp khác đối với Trung Quốc sau khi quân đội Trung Quốc ngang nhiên cho khinh khí cầu do thám lớn của họ bay qua Alaska, Canada, và 48 tiểu bang vùng hạ (lower 48 states) hồi cuối tháng Một và đầu tháng Hai.

Việc hoãn các biện pháp này, được Reuters đưa tin hôm 11/05, gần như chắc chắn sẽ củng cố, hợp pháp hóa, và khuyến khích những cá nhân thù địch nhất trong giới lãnh đạo cao cấp của Đảng Cộng sản.

Những cá nhân thù địch này, nhờ có Bộ Ngoại giao, giờ đây có thêm động cơ để thực hiện hành vi hiếu chiến, và trước thái độ hèn nhát của Hoa Thịnh Đốn, mọi quốc gia trông chờ vào nước Mỹ để được bảo vệ phải vô cùng lo ngại.

“Hướng dẫn từ ông S là đẩy các hành động không liên quan đến khinh khí cầu cho cánh hữu để chúng ta có thể tập trung vào phản ứng cân đối và được đánh giá cẩn thận,” ông Rick Waters, phó trợ lý

ngoại trưởng phụ trách Trung Quốc và Đài Loan, viết trong một thư điện tử hôm 06/02. “Chúng ta có thể xem xét các hành động khác trong một vài tuần tới.”

Nói một cách dễ hiểu, ông Waters thông báo cho các cấp dưới rằng Ngoại trưởng Antony Blinken — được gọi là “S” — đã trì hoãn các hành động đã được dự trù sẵn để tránh leo thang căng thẳng với Trung Quốc. Bắc Kinh đã bày tỏ sự tức giận về vụ bắn hạ khinh khí cầu hai ngày trước thông báo của ông Waters.

Những hành động được dự trù đó bao gồm các quy tắc cấp phép kiểm soát xuất cảng cho Huawei Technologies và các biện pháp trừng phạt đối với các quan chức Trung Quốc vì đàn áp người Duy Ngô Nhĩ. Reuters đưa tin rằng những biện pháp về Trung Quốc này “vẫn chưa được đưa trở lại để áp dụng.”

Tại sao chính phủ Tổng thống (TT) Biden lại trì hoãn hành động? Họ vẫn trung thành với các chính sách đã thất bại trong ba thập niên qua.

“Tiết lộ gần đây rằng các quan chức cao cấp của Bộ Ngoại giao đã cố tình chỉ thị việc hoãn các hành động đối với Trung Quốc sau khi phát hiện, và cuối cùng đã bắn hạ, một khí cầu trinh sát có nhiều khả năng của PLA [Quân đội Giải phóng Nhân dân] phản ánh sự quay trở lại với hệ tư tưởng hợp tác bằng mọi giá,” ông James Fanell của Trung tâm Chính sách An ninh Geneva nói với Gatestone.

Cụ thể, các quan chức Bộ Ngoại giao tin rằng việc duy trì các đường dây liên lạc là rất quan trọng và dường như lo lắng rằng sau sự cố khinh khí cầu, Trung Quốc sẽ cắt đứt những đường dây này vô thời hạn. Reuters đưa tin rằng Thứ trưởng Ngoại giao Wendy Sherman, chịu trách nhiệm chung về danh mục đầu tư Trung Quốc, đặc biệt quan tâm đến việc sắp xếp lại chuyến thăm tới Bắc Kinh của ông Blinken, chuyến thăm mà ông ấy đã phải hoãn lại vì sự cố khinh khí cầu. Tóm lại, Trung Quốc đã đe dọa thành công chính phủ Mỹ quốc.

Những người bảo vệ việc Bộ Ngoại giao trì hoãn các biện pháp đối với Huawei và người Duy Ngô Nhĩ cho ý rằng Hoa Thịnh Đốn sẽ giành được sự ủng hộ của các quốc gia có thái độ trung lập bằng cách cho thấy Hoa Kỳ đang làm tất cả những gì có thể để thỏa thuận với Bắc Kinh, cuối cùng khiến Trung Quốc có vẻ là bên ngoan cố.

Ba thập niên trước thì lập luận như vậy có thể có lý nhưng chắc chắn là không phải vào thời điểm muộn màng này. Nếu đến thời điểm này mà các quốc gia không nhận thức được mối nguy hiểm do Trung Quốc đặt ra, thì họ sẽ không bao giờ làm được điều đó nữa. Cách để đạt được sự đồng thuận đó là sự lãnh đạo kiểu cựu Tổng thống Reagan của Hoa Kỳ — và chính sách ngoại giao cường chế của Hoa Kỳ. Cả hai điều này, tại thời điểm hiện tại đều đang bị thiếu.

Các giải pháp có mẫu thức chung thấp nhất — kết quả tất yếu của việc xây dựng sự đồng thuận — không khởi tác dụng khi nguy hiểm cận kề. Giờ đây, Ukraine đã trở thành một chiến trường của các cường quốc, Trung Quốc và Nga đang nhanh chóng gây bất ổn cho Bắc Phi, và thế giới trông như thể chỉ còn một cuộc xung đột nữa là xảy ra chiến tranh toàn cầu.

Không may thay, Trung Quốc không thể ngừng nói về chiến tranh và đang nhanh chóng chuẩn bị cho điều đó. Lãnh đạo Trung Quốc Tập Cận Bình đang thực hiện đợt tăng cường quân sự lớn nhất kể từ Đế nhị Thế chiến; ông ấy đang cố gắng khiến Trung Quốc trở nên ‘miễn nhiễm’ đối với các lệnh trừng phạt; ông ấy đang tích trữ vũ khí và nắm quyền kiểm soát toàn bộ ngành nông nghiệp; ông ấy đang khảo sát nước Mỹ cho các cuộc tấn công bằng vũ khí hạt nhân; và, đáng lo ngại nhất là ông ấy đang huy động thường dân Trung Quốc ra trận. Quân đội Trung Quốc, theo kiểu Cách mạng Văn hóa, đã tiến hành một cuộc thanh trừng các sĩ quan phản đối chiến tranh. Bản án tử hình gần đây dành cho Tướng Không quân đã về hưu Lưu Á Châu (Liu Yazhou), người đã tranh luận phản đối xâm lược Đài Loan, là mối lo ngại sâu sắc.

Chúng ta đang hết thời gian. Tuy nhiên, hầu như không có cảm giác cấp bách ở Hoa Thịnh Đốn của ông Biden và ở các cấp cao nhất của Ngũ Giác Đài.

TT Biden, bị mắc kẹt trong ánh hào quang thời hậu Chiến tranh Lạnh của những năm 1990, dường như nghĩ rằng mình có nhiều thời gian để giải quyết vấn đề. Cố vấn an ninh quốc gia Jake Sullivan đã có hơn 10 giờ gặp gỡ với nhà ngoại giao hàng đầu của Trung Quốc, ông Vương Nghị, tại Vienna hôm 10 và 11/05. Các cuộc thảo luận tự do đó đã khởi động lại điều mà nhà bình luận David Ignatius của Washington Post hài lòng gọi là “sự hợp tác mang tính xây dựng.”

Ông Ignatius viết: “Việc TT Biden cởi mở với Trung Quốc được thúc đẩy bởi một ý nghĩ đơn giản: Hoa Kỳ không muốn bắt đầu một cuộc Chiến tranh Lạnh mới. TT Biden đã mất quá nhiều thời gian để thực hiện nhận thức này, miễn cưỡng chấp nhận quan điểm thông thường mới ở Hoa Thịnh Đốn rằng đối đầu với Trung Quốc càng gay gắt thì càng tốt. Nhưng ông ấy có vẻ đã tìm thấy tiếng nói của mình.”

Đáng tiếc là Bắc Kinh chỉ đang chơi cùng một trò cũ trong ba thập niên qua: đưa ra triển vọng đàm phán để khiến các tổng thống Mỹ trì hoãn hành động. Đối thoại với một Bắc Kinh bất cần đạo lý hầu như luôn không thu được kết quả. Tại thời điểm này, Trung Quốc đang cố gắng ngăn cản cả G-7, nhóm này nhóm họp tại Hiroshima, Nhật Bản, bắt đầu từ ngày 19/05, để hành động chống lại chính sách ngoại giao kinh tế cưỡng ép của Bắc Kinh, và ngăn cản chính phủ TT Biden ban hành các quy định cấm đầu tư vào các lĩnh vực công nghệ Trung Quốc vốn được chờ đợi từ lâu.

Ông Tập có vẻ tin rằng mình không có lý do gì để hợp tác “mang tính xây dựng” với Mỹ.

“Sự thay đổi chưa từng xảy ra trong 100 năm qua sắp xảy ra,” ông ấy tuyên bố hôm 22/03 khi chào tạm biệt Tổng thống Nga Vladimir Putin tại Moscow sau cuộc trò chuyện trực tiếp lần thứ 40 của họ. “Và chúng ta đang cùng nhau thúc đẩy sự thay đổi này.”

Dù nước Mỹ không còn là một cường quốc như ông Tập khẳng định hay không — tôi tin rằng ông ấy đã hoàn toàn sai lầm — thì chúng ta cũng đang ở giữa những sự kiện mà lịch sử sẽ ghi nhớ. Một lần nữa, các nền dân chủ phương Tây đang không nhận ra các mối đe dọa và đang không hành động với tốc độ và quyết tâm cần thiết.

Chính phủ TT Biden thậm chí còn đang đi sai hướng.

“Đảng Cộng sản Trung Quốc đã dành 30 năm qua để cắm móng guốc vào da thịt nước Mỹ, và một sự quay trở lại với chính sách hợp tác sẽ khiến cho việc loại bỏ ảnh hưởng của Bắc Kinh thậm chí còn trở nên khó khăn hơn,” ông Fanell, cũng là một cựu đại úy Hải quân Hoa Kỳ từng là giám đốc tình báo và chỉ huy các hoạt động thông tin tại Hạm đội Thái Bình Dương Hoa Kỳ cho biết, “Chúng ta được cho thấy rằng có sự đồng thuận của lưỡng đảng về việc đối đầu với Trung Quốc ngày nay ở trong Quốc hội Hoa Kỳ, nhưng điều này sẽ ngày càng khó thực hiện nếu như nhánh hành pháp quay trở lại chính sách hợp tác vốn đã thất bại này.”

Trung Quốc đã hoàn toàn uy hiếp được chính phủ TT Biden. Người dân Mỹ — và những người dân nước khác trên khắp thế giới — cần phải lo nghĩ về những gì xảy ra tiếp theo.

<https://www.epochtimesviet.com>